

[Flyggaard]

komstpølitik er udtryk for en meget kortsigtet pølitik, en meget kortsigtet løsninē.

Af erfaring ved jeg, at finansministre og andre nemt bliver helt skæve i ansigtet, når man begynder at tale om valutapølitik, som altid af en eller anden grund har været forbundet med tys-tys pølitik. Men er det alligevel ikke en sådan pølitik, der bliver udgangen på det hele? Jeg skal gerne over for finansministeren indrømme, at hvis en nedgang i kronens værdi bliver efterfulgt af lønstigninger, som ligger ud over, hvad udenrigshandelens størrelse i forhold til bruttonationalproduktet måtte betinge, så er lønforhøjelserne i hvert fald for høje og vil svække de gavnlige virkninger af en nedgang i kronens værdi. Man kan så sige, at befolkningen ikke vil sit eget vel. Men når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at en aktiv valutapølitik synes at være den eneste farbare vej, hvis vi samtidig skal have en forbedring af beskæftigelsen og betalingsbalancen og fjerne underskuddet i statskassen.

Jeg vil også gerne sige til finansministeren, at jeg er modstander af en tvangsindkomstpølitik. Jeg tror ikke, at den kan realiseres. Jeg erkender, at en frivillig indkomstpølitik, der erkender og bøjer sig for de realøkonomiske forhold, så ubetinget vil være til samfundets bedste. Jeg synes, at der er mange elementer i den sidste redegørelse fra det økonomiske råd, som peger i samme retning.

Jeg synes, at finansministeren på samfundets vegne skulle tage, hvad der med rette tilkommer samfundet i form af natur- og samfundsskabte værdier og afkast af samme, men at finansministeren burde være mere tilbageholdende på andre områder. Hvis man skal bibringe det enkelte menneske et incitament til større indsats og aktiv medleven i en virksomheds drift, så har jeg meget svært ved at se, at dette kan ske via en central fond, som de færreste vil føle noget for. Men overskudsdeling på den enkelte arbejdsplads er noget nærværende, som parterne på arbejdsmarkedet må prøve at finde ud af uden utidig indblanding fra statens side.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til det, hr. Glensgård på fremskridtspartiets vegne gav udtryk for vedrørende retsforbundet og undertegnede.

Det er min opfattelse, at en hovedforskel imellem retsforbundet og fremskridtspartiet kan beskrives således, at mens fremskridts-

partiet ønsker at bygge fronter, så ønsker retsforbundet at bygge broer. Jeg vil meget gerne takke for det citat, hr. Glensgård kom med fra tredjebehandlingen af finanslovsforslaget for 1974-75, hvori jeg sagde, at det er rigtigt, at man skal gøre dagens gerning, men hvis man i sin iver for at gøre den ikke får tid til at afstikke linjerne for en mere langsigtet pølitik, så kommer der ikke nogen linje i regeringens pølitik og derfor heller ikke nogen løsninē på de økonomiske problemer, det danske samfund står over for.

Jeg er særlig glad for, at hr. Glensgård har citeret netop dette stykke, for det får mig faktisk til at sige, at med udgangspunkt i de ændringsforslag, retsforbundet har stillet ved den nuværende behandling af finanslovsforslaget for 1981, har retsforbundet netop tilstræbt at præcisere på betydende områder, hvor vi ønskede, skal vi sige radikale ændringer.

Hr. Glensgård vil også kunne forstå, at der på en række områder er en ganske betydelig forskel imellem retsforbundets og regeringens opfattelse med hensyn til den økonomiske pølitik. Jeg skal blot i denne forbindelse pege på skatteområdet og boligområdet, og jeg skal også pege på erhvervspølitikken. Men jeg skal unægtelig føje til, at der set i relation til fremskridtspartiet er en betydelig forskel imellem den pølitik, fremskridtspartiet står for, og den, retsforbundet står for. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i de bemærkninger, hr. Glensgård fremsatte om rentepølitikken.

Der er ingen tvivl om, at den rente, vi har for øjeblikket, afstedkommer mange ulemper. Det er meget uheldigt for samfundet som helhed med et så højt renteniveau, men jeg bør nok sige helt klart, at retsforbundet tillægger størrelsen af underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet langt, langt større betydning end underskuddet, som det kommer til udtryk ved bruttokasseunderskuddet. Jeg anser det for helt urealistisk at forestille sig, at man fra det ene år til det andet eller bare i løbet af nogle få år kan foretage en sådan ændring, at man kan fjerne bruttokasseunderskuddet ved at dække sig ind med et overskud af den størrelse, som fremskridtspartiet tilsigter ved sine ændringsforslag til finanslovsforslaget. Det vil næppe heller være muligt i et snuptag at få fjernet underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, men